

Återblick från våra 40 år på Ulvnäs.

Efter 10 års sommarvistelse i Hunnebostrand på västkusten ville vi hitta en annan kust, som låg närmare Uppsala. Vi hade tur för 1967 var Bo Holmström sommarpratavare på radion under ämnet "Hur jag hittade mitt drömställe i Roslagen". Han beskrev hur de åkte alla småvägar utmed kusten, knackade på stugor och fick tips. När han väl hittat det rätta stället berättade han om bygandet och hur han fick hjälp där.

Vi gjorde likadant och åkte utmed Upplands-kusten och kom till slut till Ulvnäs-området, som verkade vara intressant. Vi hittade en bra tomt och husleveransen valdes till februari 1968, så det var bråttom. Ganska snart fick vi kontakt med Bo Holmström, som hör och häpna byggt på samma område vid *Långväga*. Vi blev goda vänner och han hjälpte mig med bra kontakter, som han haft själv. Tyvärr sålde Bosse snart sin fastighet eftersom hans arbete på Sveriges Radio TV skulle flyttas till USA.

Tre herrar, Mattsson, Johansson och Hanell var ägare till Östhammars Såg och hade exploaterat området på c:a 70 tomter. Man tog hit sjöbodas och gäststugor, som tillverkats på sågen. Senare fick de som ville köpa dem. Samtidigt pågick grävandet av en kanal, vilket utlovats i våra köpeavtal. Man sålde tomter för fullt. Vi började

snart misstänka att en försäljning av hela området var på gång. Ingenjör Larsson från Fastighetsbolaget Stockholm-Saltsjön (FSS) kom flera gånger för att höra sig för om området och bekräftade slutligen att ett köp var avtalat.

I början av augusti 1968 kom en stor svart limousine ner mot parkeringen vid bommen. Fyra mörkt kostymklädda herrar klev ur och började vandringen ner mot sjön. Det är klart jag blev nyfiken, vad som skulle hända? Dagen efter fick vi bekräftelse.

Larsson besökte oss igen och berättade att det var de nya köparna, som var här med *Marcus Wallenberg* i spetsen. Hans stora intresse var "Fastighetsbolaget" där han alltid besiktade nya områden och ville ge sina egna direktiv. Larsson förde direktiven vidare till mig och bad mig genomföra följande:

- Innan augusti månads slut ska en förening bildas och en styrelse utses. Därefter skall protokoll översändas till Fastighetsbolaget Stockholm-Saltsjön.
- Ni ska även presentera ett förslag på vägnamn samt om vi önskade vägbelysning.
- Bryggorna godkändes ej, utan skulle ersättas med en avsevärt bättre sort.
- Vägarna godkändes ej utan en förbättring av dessa utlovades.

Jag sammankallade till vårt första möte, som hölls hos Arne Kock, Järsövägen 2. Alla var mycket positiva till förändringen och vi genomförde allt, som Wallenberg önskat. Att finna vägarnas namn var den svåraste punkten. Vi fick ihop en bra styrelse och jag fick förtroende, att bli ordförande tillika kontaktperson med FSS.

Det började hända mycket på området. Bryggorna byttes ut. Vi behöll en till servicebrygga, en till badponton och en till Bodviken. Vägarna förbättrades avsevärt och vägnamnskyltar sattes upp. Man anlade en stor "sandplaya" på södra sidan vid Kalvudden samt parkeringsplats. Vi framförde till FSS att det ej var vårt önskemål utan förordade tre stycken sandbad i Järsöviken dit det var närmare och varmare vatten. För framtiden finns det en möjlighet att återställa "sandplayan" om vattnet blir sämre i vår vik. I anslutning till parkeringen finns det även ett godkänt hamnområde för segelbåtar eller större båtar.

På åkrarna efter Torrövägen och Ulvnäsvägen anlades "kolonilotter" för trädgårdsändamål, och de som var intresserade fick utnyttja dessa. Tyvärr var jordmänen ej så bra och vid skörden blev det mera stenar än potatis. Efter några år övergick åkrarna att arrenderas av Jörgen för utsäde.

Vad hände med herrarna i hagen som grundat allt?
-Mattsson flyttade in på Ulfsnäs gård sedan "stambonden" Lindstedt avlidit.

-Johansson lät bygga en stor båt för att skjutsa turister på de afrikanska floderna. Vår dåvarande granne Krogstad fixade motorena .

-Hanell förmodar jag flyttade hem till Norrland för att "sälja surströmming".

En herr Olsson dök upp från FSS för att sälja tomter. Jag vet inte varför, men han blev kallad "Fingal - Olsson". Varje köp firade han med att komma hem till oss och med en kopp kaffe berätta om de nya köparna.

Åren gick och vi anlidade Gustav och Sigvard Nyström samt deras hund Lorry att bevaka området. De gjorde ett fint jobb och Ulvnäs blev känt för att vara ett tryggt område där alla trivdes.

Vi köpte områdets grönområden cirka 48 hektar från FSS. Vi bjöd en krona, men vi fick betala 60.000:-. Därmed övertog vi ansvaret för röjning och avverkning och kunde nu fritt disponera vårt område i samråd med Östhammars kommun för eventuella bygglov. Vi kunde nu själva planera vårt Ulvnäs utan risker att få hyreskostnader för eventuellt nyuppförda anläggningar, som sjöbodrar, bollplaner, bastuanläggning samt nya hamnområden.

Efter årsmötet då vi fattat beslutet kom en 12-årig kille springande efter mig på gatan och sa ”du Gösta! Det där, gjorde du inte för din skull, utan för oss. Vi tänker bo här länge. Tack så mycket”.

Nu hade Ulvnäs utvecklats till ett populärt och trivsamt fritidsboende. Många köpte båtar och utflykter till öarna i skärgården med strandhugg och grillning blev populärt. Därifrån har vi många glada minnen från fina sommar-dagar. Vädret var ju bättre på den tiden och mycket stabilare – eller hur?

Vi vuxna roade oss ofta med logdans hos Lilly och John på Kalvudden. Logen fick sedan lämna plats för Eriks båtbyggeri.

I stället ordnade Gunilla en gång per sommar med hjälp av fiskaren Westerberg på Ormön lördagsutflykter med middag och dans till det då populära Hasselbacken. Stämningen var alltid hög och hos Maud Krook blev vi väl omhändertagna. I danspausen hann vi till och med ta ett bad vid klipporna. Westerberg hämtade oss med sin fiskebåt vid Kalvuddens brygga och såg till att vi säkert kom tillbaka dit på småtimmarna.

Midsommar.

Första sommaren 1968 firade vår familj tillsammans med Stattins midsommar på vår tomt och en liten midsommarstång, som vi dansade kring. Det var så trevligt och efter några glas vin på kvällen beslöt vi att

nästa år ordna en fest för alla grannar. Sagt och gjort så ska det bli.

I början av juni 1969 sammankallade vi grannar för att med deras hjälp få bukt med den vildväxta ängen, som enligt områdesplanen var avsedd för uppställning av båtar vintertid. Eftersom de flesta båtägare tar hem sina båtar till egen tomt så ändrade vi på planen.

Det jobbades hårt med liar, räfsor och gräsklippare. Vi tyckte det fick duga första gången. Vi ordnade en midsommarstång där vi hissade upp högtalare och med en rullbandspelare kunde vi bjuda på danslekar och musik från Bosse Larsson på Skansen. Nohr med assistans av Gunilla lovade att ställa upp som lekledare. Inbjudan gick ut till grannar samt närboende som var välkomna och uppmanades att medtaga sina kaffekorgar. Barnen skulle bjudas på saft och bullar.

Spänningen var olidlig. Skulle det komma några? Till vår förvåning kom det så mycket folk, så vi började fundera vad vi ställt till med. Lovade båtar anlände och många kom med kransar i håret. Ja, så började det och man bad oss fortsätta och göra firandet till en tradition och 2009 har vi hållit på i 40 år. Lekledarna har av naturliga skäl bytts ut. Brita Rosling gjorde en fin insats och därefter tog Inger Eriksson över. Ola är flitig på dragspel och gitarr och har de senaste åren fått hjälp av Håkan. Tommy Eriksson står numera för en förnämlig ljudåtergivning med fin sommarmusik. Godisregnet har nog varit det

största dragplåstret för barnen, men även väl fyllda kaffekorgar har bidragit till stämningen. I år 2008 uppskattades att ca 400 personer deltog.

Vår dåvarande Gösta Gustavsson förbättrade ängen och gjorde den dubbelt så stor. Efter inköp av en åkklippare klipptes den regelbundet och kunde hela somrarna användas som boll- och lekplan. Sven Ranniste åtog sig, sedan Gösta flyttat, att underhålla ängen. Sven klipper den nu regelbundet och bearbetar tillfartsvägar och slänter på ett mönsterlikt sätt. Ett stort TACK Sven!

Vårt område och förening har hos mäklare och spekulanter uppfattats som mycket attraktivt. Vi har alltid varit kända för gott underhåll, ordning, trivsamt och nära till skärgården med korta transportsträckor till såväl Öregrund som underbara öar för strandhugg och övernattningsplatser.

Under senare år har en bastuanläggning med terrass och brygga anordnats vid Järsöbadet. Anläggningen har finansierats och uppförts av frivilliga. För närvarande är vi cirka 20 medlemmar, som även svarar för underhåll. Ägandet är registrerat på respektive fastighet.

Under år 2008 uppfördes genom dåvarande styrelses försorg en professionell boulebana vid Sjöbodsvägens slut. Den blev mycket populär.

Vi har haft bra styrelser alla år. Jag har själv haft förmånen att vara ordförande i 30 år. Övriga namn som ordförande kan nämnas: Ragnar Olsson, Bengt Sjödahl, Odd Rolander, Christer Strömstedt, Börge Ladhe och Lars Dackefors .

Rolf Ericsson är för närvarande ordförande med vår förhoppning att han ska fortsätta underhålla och utveckla vårt Ulvnäs. Meningssskiljaktigheter och olika önskemål har naturligtvis funnits. Genom bra styrelsebeslut och god kommunikation mellan styrelse och medlemmar har det för det mesta lösts till allas belåtenhet.

Det här med 40:års firande är inte bara positivt. Alla har vi blivit 40 år äldre. Tyvärr. Men jag är tacksam att alla våra barn och barnbarn får leva vidare och fortsätta att underhålla och få samma känsla till vårt område, som vi har. Min stora glädje är att nu få sitta på terrassen, höra barnens glada skratt och lekar från badet och bollspel på ängen. Samtidigt står några på bryggan och metar, någon fixar med sin båt eller går till sjöss, medan andra rullar sina barnvagnar på vägarna. Det är vår kommande generation.

Detta är vår lycka för framtiden på Ulvnäs.

Ulvnäs augusti 2008.

Gösta Strömstedt

Vår kanal i februari 1968.

Återblick från våra 40 år på

ULVNÄS

